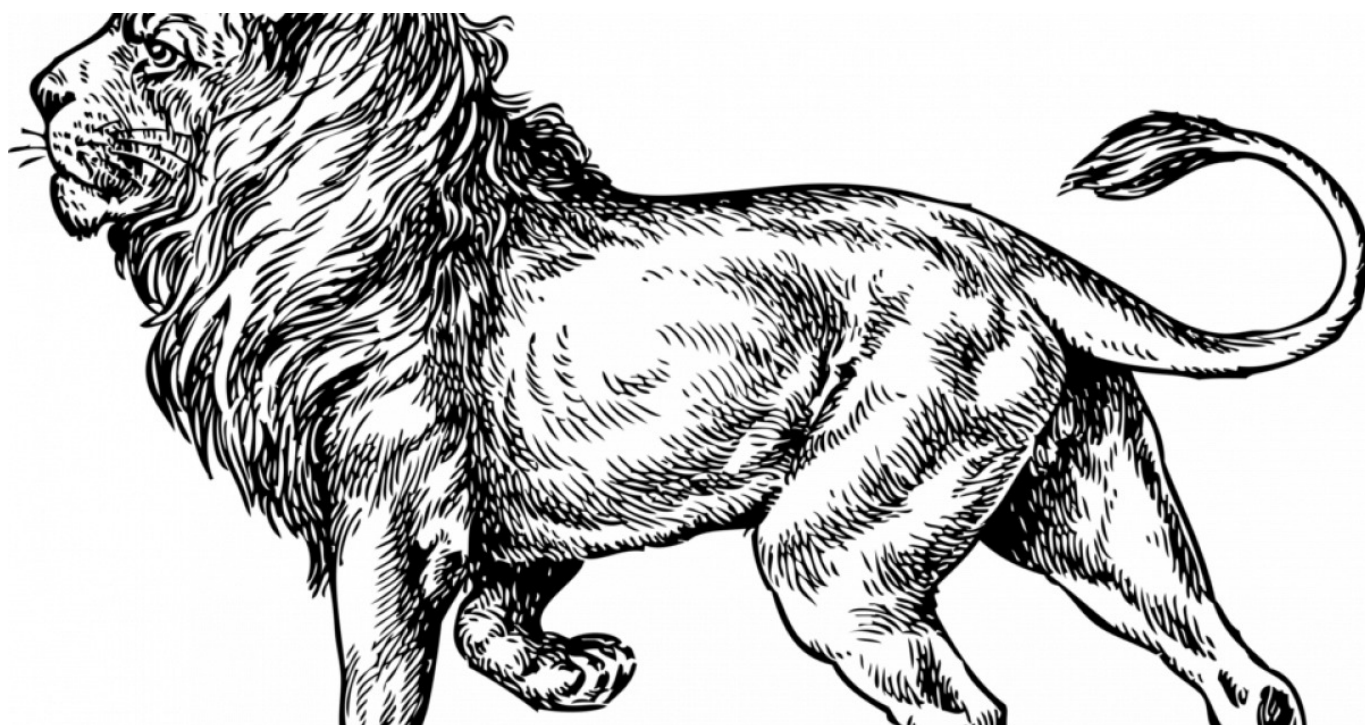
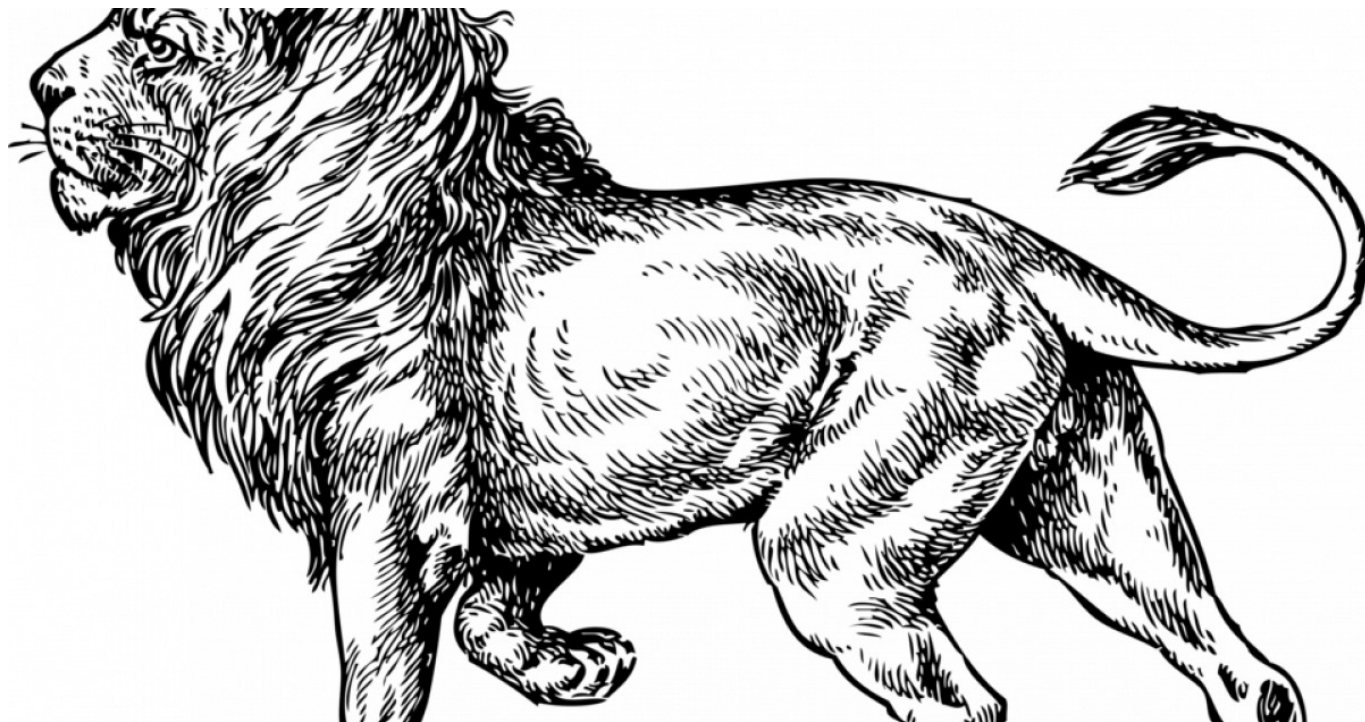

20 Νοεμβρίου 2020

Το παιδί και το ζωγραφισμένο λιοντάρι

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση](#)

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας πλούσιος κτηματίας, που δεν είχε κανέναν άλλον στον κόσμο, παρά τον μονάκριβο γιο του. Ο άνθρωπος αυτός ήταν πολύ φοβητσιάρης, φοβόταν ακόμα και την ίδια του τη σκιά. Ένα βράδυ είδε ένα παράξενο όνειρο: πως το γιο του τον έφαγε ένα λιοντάρι.

Ο κτηματίας φοβήθηκε πάρα πολύ κι επειδή δεν ήθελε το όνειρο αυτό να βγει αληθινό, κάλεσε τους καλύτερους μαστόρους κι έχτισε ένα σπίτι με πολλά δωμάτια, σωστό παλάτι. Το μέγαρο αυτό όμως είχε τα παράθυρά του πολύ ψηλά, τις πόρτες του πάντα κλειδωμένες και περιστοιχιζόταν από έναν ψηλό φράχτη. Εκεί μέσα κρατούσε κλειδωμένο το μοναχογιό του ο κτηματίας. Και για να μη στενοχωριέται το παιδί, ο κτηματίας κάλεσε ένα σπουδαίο ζωγράφο και του ζήτησε να ζωγραφίσει όλους τους τοίχους του σπιτιού.

Ο ζωγράφος γέμισε τους τοίχους με όλων των ειδών τις ζωγραφιές: με θάλασσες όπου κολυμπούσαν φάλαινες και δελφίνια, με τον ουρανό όπου πετούσαν πλήθος πουλιά, με άγρια και πυκνά δάση όπου τριγυρνούσαν δεκάδες αγρίμια.

Ο νεαρός γιος του κτηματία βαριόταν κι έπληττε κλεισμένος μέρα νύχτα μέσα στο σπίτι. Τριγύριζε λοιπόν στα δωμάτια και κοίταζε τις πανέμορφες ζωγραφιές. Μια μέρα μπήκε σ' ένα δωμάτιο και στάθηκε μπροστά σ' έναν τοίχο, στον οποίο ο ζωγράφος είχε ζωγραφίσει ένα άγριο δάσος κι ανάμεσα στα δέντρα ένα μεγάλο και περήφανο λιοντάρι.

- Βρωμοθηρίο, σε μισώ! Είπε το αγόρι θυμωμένο. Επειδή ο πατέρας μου φοβήθηκε όταν σε είδε μια νύχτα στον ύπνο του, βρίσκομαι τώρα εγώ εδώ μέσα, κλειδωμένος και ολομόναχος.

Και πάνω στο θυμό του το αγόρι άπλωσε τα χέρια του κι άρχισε να ξύνει με μανία τη ζωγραφιά του λιονταριού στον τοίχο. Όμως μια αγκίδα από την ξύλινη επένδυση χώθηκε στο χέρι του και το πόνεσε πολύ. Το αγόρι πήγε αμέσως στο κρεβάτι του και περίμενε να γυρίσει την επόμενη μέρα ο πατέρας του από την πόλη όπου είχε πάει, για να καλέσει το γιατρό.

Το παιδί όλη νύχτα δεν έκλεισε μάτι από τους πόνους και την άλλη μέρα το πρωί είδε πως το χέρι του, στο σημείο που είχε χωθεί η αγκίδα, ήταν κατάμαυρο και είχε πρηστεί. Μόλις γύρισε ο κτηματίας, φώναξε αμέσως ένα σπουδαίο γιατρό, αλλά παρά τα φάρμακα και τα βότανα, ο γιατρός δεν κατάφερε τίποτα, γιατί η πληγή είχε ήδη κακοφορμίσει, με αποτέλεσμα το αγόρι να πεθάνει την επόμενη μέρα.

Ο πλούσιος κτηματίας ήταν απαρηγόρητος. Το όνειρο που είχε δει είχε βγει

αληθινό κι ο αγαπημένος του γιος, παρ' όλα όσα είχε κάνει για να τον προφυλάξει από τα πραγματικά λιοντάρια, είχε πεθάνει εξαιτίας ενός ζωγραφισμένου λιονταριού.

Πηγή: paidika-paramythia.gr